

შეტყობინება მეცხრე

ბროწეულების მიწა

ადგილები წერილიდან: რჯლ. 8:8; გამ. 28:33-34; 3 მეფ. 7:18-20; ქებ. ქ. 4:3ბ, 13ა; 2 პეტ. 1:3-8

I. ბიბლიაში ბროწეულები აღნიშნავს სიცოცხლის სისავსეს, სიცოცხლის სიუხვესა და სილამაზეს, და ასევე სიცოცხლის სიმდიდრის გამოხატულებას – რჯლ. 8:8; გამ. 28:33-34; 3 მეფ. 7:18-20; ქებ. ქ. 4:3ბ, 13ა:

- ა. დამწიფებული ბროწეული თავისი მარცვლებით წარმოქმნის სიცოცხლის სისავსისა და სიცოცხლის სიუხვისა და სილამაზის შთაბეჭდილებას.
- ბ. თუ ჩვენ განვიცდით ქრისტეს როგორც ხორბალს, ქერს, ვახს და ლედვს და ვტკბებით ასეთი ქრისტეთი, ჩვენთან იქნება ქრისტეს სიცოცხლის სიუხვე და ჩვენ ვიქნებით განსხვავებულნი ქრისტეს სილამაზით; ეს არის ქრისტეს როგორც ბროწეულის განცდა.
- გ. თუ ჩვენ გავიზრდებით სიცოცხლეში სიმწიფისათვის, ჩვენ გავხდებით ბროწეულები – კოლ. 2:19; 1:28:
 1. რაც უფრო მეტად ჩვენ გვენდობება, რომ ვიყოთ მართულნი სიყვარულით უფალ იესოსადმი, მზად ვიქნებით, რომ ნება მივცეთ მას, გვმართოს ჩვენ და შეგვზღუდოს ჩვენ, უფრო მეტად გავიზრდებით სიცოცხლეში – მუხ. 13, 28.
 2. თუ ჩვენ დავინახავთ ხედვას ქრისტეს ყოვლისმოდველობისა და ვრცელობისა, ჩვენ კონცენტრირებულნი ვიქნებით მთელი ჩვენი არსებით ამ ქრისტეზე და ის აგვავესებს და გავგუდუნოს ჩვენ – მუხ. 12; 2:9, 16-17; 3:10-11:
 - ა). ჩვენი არსება იქნება დაკავებული უზარმაზარი, აურაცხელად მდიდარი, ვრცელი ქრისტეთი – ეფეს. 3:18.
 - ბ). ჩვენთვის სიტყვა „ცხოვრება“ იქნება ქრისტე, რომელიც მოგვიპოვებს ჩვენ და აგვავესებს და დაგვიკავებს ჩვენ თავისით – ფილიპ. 1:20-21ა; ეფეს. 3:17ა.
 3. ვიყოთ ზრდასრულნი ქრისტეში – ნიშნავს, ვიყოთ ავსებულნი, გაუდენთილნი და გამსჭვალული ქრისტეთი – კოლ. 1:28:
 - ა). ეს ნიშნავს, რომ ყველა ნაწილი ჩვენი არსებისა იქნება დაკავებული ქრისტეთი – ეფეს. 3:17ა; გალ. 4:19.
 - ბ). აი ეს არის სიცოცხლეში ზრდა და სიცოცხლეში სიმწიფე, ქრისტეს განცდის შედეგი, გახსნილი კოლასელთა მიმართ წერილში – 2:9, 19; 3:4, 10-11.

II. ბროწეულები და ოქროს ზარები იყო მღვდელმთავარის სამოსელის კალთებზე, რაც აღნიშნავს ეკლესიას – გამ. 28:33-34:

- ა. ეკლესია უნდა იყოს სავსე სიცოცხლით თავის ადამიანობაში; ასეთია მნიშვნელობა ბროწეულებისა, რომლებიც გაკეთებული იყო სელისგან.
- ბ. ეკლესიას ააქვს ადამიანობა სიცოცხლის სისავსის გამოხატვისათვის, და ასევე ღვთაებრიობა ოქროს ზარების ქლერადობისათვის:
 1. სიცოცხლის სისავსე გამოხატულია ეკლესიის ადამიანობაში, ხოლო გაფრთხილების ხმა გამოხატულია ეკლესიის ღვთაებრიობაში (ოქროს ზარები).
 2. თავიდან ჩვენ გვაქვს სიცოცხლის სისავსის გამოხატულება, ხოლო შემდეგ ოქროს ზარების ქლერადობა, ანუ, ლაპარაკი, გამომავალი ეკლესიის ღვთაებრიობიდან.
 3. სიცოცხლის სილამაზე, გამოხატული ჩვენს ადამიანობაში, და ღვთაებრივი ქლერადობა ოქროს ზარებისა – არის ნიშნები სათანადო ეკლესიური ცხოვრებისა.

III. ორასი ბროწეული, რომლებიც გარს ერტყა გვირგვინებს სვეტების თავზე ტაძარში, აღნიშნავს სიცოცხლის სიმდიდრის გამოხატულებას – 3 მეფ. 7:18-20; 2 ნეშ. 3:15-16; იერ. 52:22-23:

- ა. ის, ვინც ასამართლებს თავის თავს (ბრინჯაო) და თავის თავს თვლის არაფრად, შეუძლიათ ატარონ პასუხისმგებლობა სისავსეში დაწულ და დაბნეულ სიტუაციებს შორის (ბადე დაწული სამუშაოსი და გვირგვინები ზარებით), რადგან ისინი ცხოვრობენ არა თავისით, არამედ რწმენით ღმერთში (სამუშაო შრომანის მსგავსი); ასე ისინი გამოხატავენ სიმდიდრეს სიცოცხლისა ორასმაგი ზომით (ბროწეულები) – 3 მეფ. 7:15-22.
- ბ. ყოველი ასი ბროწეულიდან ოთხმოცდათექვსმეტი იყო გახსნილი და მიმართული ჰაერში, ოთხი იყო დახურული – იერ. 52:22-23:
 - 1. სიცოცხლის სიმდიდრის გამოხატულება არის მარადიულად დასრულებული, აღდგომის სიახლეში, და ასევე სულში.
 - 2. ის, რომ ოთხი ყოველი ასი ბროწეულიდან იყო დახურული, აღნიშნავს, რომ ჩვენი ბუნებრივი არსება, ჩვენი ბუნებრივი სიცოცხლე და ჩვენი „მე“ უნდა იყოს დაფარული.
 - 3. როდესაც ჩვენი ბუნებრივი არსება ქრება, ჩვენ გვიჩნდება ოთხმოცდათექვსმეტი ბროწეული, მდიდარი გამოხატულება ქრისტეს სიცოცხლისა სულიერი ჰაერის სინამდვილეში.

IV. ქებათა ქების თანახმად, ბროწეულებს აქვთ სულიერი მნიშვნელობა თანმიმდევრულ განცდაში ცალკეული მორწმუნისა ქრისტესთან სასიყვარულო ურთიერთობაში – 4:3ბ, 13ა; 6:7, 11; 7:12; 8:2ბ:

- ა. „შენი დაწვები ბროწეულის ლეხნები შენი პირბადის ქვეშ“ – 4:3ბ; 6:7.
- ბ. „კალიანში ჩავედი მწვანე ჭალების სანახავად; მენახა, თუ აყვავდა ვაზი, თუ გაიფურჩქნა ბროწეული“ – მუხ. 11.
- გ. „ადრიანად გავიდეთ ვენახებში, ვნახოთ, თუ იფეთქა ვაზმა, კვირტი თუ გაიფურჩქნა, თუ აყვავდა ბროწეული. ჩემს ალერსს იქ მოგიძღვნი“ – 7:12.
- დ. „მე კი სურნელოვან ღვინოს, ჩემი ბროწეულის წვეს შეგასმევდი“ – 8:2ბ.
- ე. „შენი ყლორტები ბროწეულის ბაღია, რჩეული ნაყოფით“ – 4:13ა:
 - 1. როდესაც ქრისტე ტკბება თავისი მოყვარულით, ის არის მისთვის დახურული ბაღი, რომელშიც იზრდება ყველანაირი მცენარე სხვადასხვა ფერის (სხვადასხვა გამოხატულება შინაგანი სიცოცხლისა) და სხვადასხვა არომატის (უხვი გამოხატულება მოწიფული სიცოცხლის) – მუხ. 13–14.
 - 2. ეს ხდება სილამაზე მოყვარულისა უფლის თვალში; ქრისტეს მოყვარული ახლა მდიდარია სიცოცხლეში: მას მოაქვს ნაყოფები, რომლებიც კვებავენ და აახლებენ, გამოსცემენ ტკბილ არომატს და არიან ლამაზი ყვავილები ქრისტეს ტკბობისათვის.

V. მე-2 პეტრეს 1:3-8-ში ჩვენ ვხედავთ განვითარებას აღმატებული სათნოებებისა ღვთაებრივი ბუნებით ტკბობის მეშვეობით:

- ა. „ყველაფერი, რაც დაკავშირებულია სიცოცხლესა და ღვთისმოსაობასთან“ – არის სხვადასხვა ასპექტები ღვთაებრივი სიცოცხლის, რომლის წინასახეც არის კეთილი მიწის ნაყოფების სიმდიდრე – მუხ. 3:
 - 1. სიცოცხლე არის შიგნით და ნებას გვაძლევს ჩვენ, რომ ვიცოცხლოთ, ხოლო ღვთისმოსაობა არის გარეთ როგორც გარეგნული გამოხატულება შინაგანი სიცოცხლისა.

2. სიცოცხლე არის შინაგანი ენერგია, შინაგანი ძალა, რათა წარმოქმნას გარეგნული ღვთისმოსაობა, რომელსაც მივყავართ დიდებისაკენ და რომლის შედეგიც არის დიდება.
- ბ. რწმენა შეიძლება ჩავთვალოთ სიცოცხლის ყოვლისმომცველ თესლად, ხოლო სიყვარული – ნაყოფად მის სრულ განვითარებაში – მუხ. 3, 8.
- გ. საბოლოოდ ჩვენ გვექნება სრული განვითარება და სიმწიფე სიცოცხლეში: რწმენის თესლიდან სათნოებებისა და ცოდნის ფესვების მეშვეობით, ღერო თავდაჭერისა და ტოტები მოთმინებისა და ღვთისმოსაობისა ყვავილობისათვის და ნაყოფისათვის ძმათმოყვარეობისა და სიყვარულისა – მუხ. 5-8.